

ת"פ 36982/03/18 - מדינת ישראל נגד סאלם אלרג'וב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 36982-03-18 מדינת ישראל נ' אלרג'וב (עציר)

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאלם אלרג'וב (עציר)

הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. ביום 18.3.18 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום וביום 7.5.18 הוגש כתב אישום מתוקן.

כתב האישום המתוקן מונה ארבעה אישומים בהם מיוחסים לנאשם עבירות של מגע עם סוכן חוץ, מתן שירות לארגון טרור- חמאס, הסתה למעשי אלימות או מעשי טרור ועבירות בנשק.

2. הנאשם הודה באישום הרביעי שעניינו ניסיון לסחר בנשק.

אישום ראשון

3. באישום הראשון מיוחסות לנאשם עבירות של מגע עם סוכן חוץ - עבירה לפי סעיף 114 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ועבירה של מתן שירות - עבירה לפי סעיף 23 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור").

על פי עובדות האישום הראשון, החל מיום 4.2.18, פנה הנאשם אל פעיל החמאס, מוראד רג'וב (להלן: "מוראד") באמצעות תוכנת הודעות מסנג'ר בפייסבוק, ובמשך כשבועיים שוחחו השניים בהזדמנויות שונות על בסיס יום יומי. מוראד ביקש מהנאשם לאתר על פי הנחיותיו, פרטים, לרבות כתובת, אודות אחרים. בנוסף ביקש מוראד מהנאשם פרטי חשבון פייסבוק של אחר בשם א.מ.ר. (להלן: "אחמד") והנאשם העביר למוראד את הפרטים בסוברו שהדבר נדרש לצורך בחינת אפשרות גיוסו של אחמד לחמאס.

4. סעיף 114 לחוק העונשין - מגע עם סוכן חוץ קובע כדלקמן:

(א) מי שקיים ביוזעין מגע עם סוכן חוץ ואין לו הסבר סביר לכך, דינו - מאסר חמש עשרה שנים.

(ג) בסעיף זה "סוכן חוץ" - לרבות מי שיש יסוד סביר לחשוד בו כי עסק, או נשלח

לעסוק, מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים או למענם, באיסוף ידיעות סודיות

או במעשים אחרים העשויים לפגוע בביטחון מדינת ישראל וכן מי שיש יסוד סביר

לחשוד בו כי הוא חבר בארגון מחבלים או קשור בו או פועל בשליחותו.

5. לשון ס"ק (א) מגדירה עבירה מקום בו התקיים מגע ביוזעין עם סוכן חוץ ללא הסבר סביר: "המדובר במי 'שיש יסוד סביר לחשוד בו', לאמור די בכך שיש לנאשם (על בסיס המידע שברשותו) יסוד לחשד סביר (על פי מבחן אובייקטיבי של סבירות). השאלה אם היה לנאשם יסוד לחשד סביר תוכרע, אפוא, על פי העובדות הידועות לו". באשר ליסוד הנפשי "ביוזעין" - "התביעה נדרשת להוכיח קיומה של ידיעה אישית, סובייקטיבית, אצל הנאשם כי האיש שעמו קיים מגע הינו 'סוכן חוץ' כמשמעותו בהגדרה שבס"ק (ג)" (השופט יעקב קדמי על הדין בפלילים, חלק רביעי, עמ' - 1883-1878).

6. סעיף 23 לחוק המאבק בטרור - מתן שירות או העמדת אמצעים לארגון טרור קובע:

"הנותן לארגון טרור שירות או המעמיד לרשותו אמצעים, ויש במתן השירות או בהעמדת האמצעים כדי לסייע לפעילות הארגון או לקדמה, דינו - מאסר חמש שנים, אלא אם כן הוכיח שלא היה מודע לכך שהארגון הוא ארגון טרור; לענין זה, "היה מודע" - לרבות חשד ונמנע מלברר".

עובדות שאינן שנויות במחלוקת

7. הנאשם הודה בעובדות 3 ו-4 לחלק הכללי של כתב האישום, לפיהן בתקופה הרלוונטית לכתב האישום החזיק וניהל שני חשבונות ברשת החברתית פייסבוק, תחת השמות: SALM AIRAJOOB ו-SALM ALRAJOUR (להלן: "הפייסבוק"). עוד הודה הנאשם כי הוא ומוראד חברים בפייסבוק החל מחודש פברואר 2018.

8. במענה לכתב האישום הכחיש הנאשם מחוסר ידיעה את היותו של חמאס ארגון טרור ואת העובדה כי מוראד הינו פעיל חמאס צבאי מוכר, אשר שוחרר במסגרת עסקת שליט. עם זאת הן בחקירותיו והן בעדותו ציין כי ידע שמוראד הינו פעיל חמאס.

גדר המחלוקת

9. לגרסת ב"כ המאשימה, עו"ד נטלי חגי, מטרת הקשר בין הנאשם למוראד היתה פגיעה בביטחון המדינה. פעילותו של הנאשם היתה מונעת ממניעים אידיאולוגיים. הנאשם ידע שמוראד הוא פעיל חמאס, שיתף עמו פעולה ופעל על פי הנחייתו כפי המתואר באישום הראשון בהעבירו לו פרטי חשבון פייסבוק של אחד רג'וב תוך הבנה שמטרתו של מוראד לגייס את אחד לחמאס.

ב"כ הנאשם, עו"ד אמאני אברהם, טענה כי לזכות הנאשם עומד הסייג הקבוע בסעיף 114 לחוק העונשין באשר היה חסר הבנה וכוונה לעשות דבר שיש בו כדי לפגוע בביטחון המדינה. המניע של הנאשם בפעילותו, היה כלכלי,

השאפה להרוויח כסף ולסחור בנשק ולא מניע לאומני. אליבא דגרסת ההגנה, בנוסף, עצם העובדה שהנאשם, שהינו קרוב משפחתו של מוראד, עמד עימו בקשר תוך ידיעה שהוא פעיל חמאס, אין בה כשלעצמה כל עבירה ואין סיבה שלא יתקיים קשר בין השניים רק בשל העובדה שמוראד משתייך לארגון מסוים, בזמן שהקשר ביניהם אינו מוביל לתוצאה של פגיעה במדינה. עוד טענה הסניגורית כי בפוסטים שכתב ובתמונות שפרסם הנאשם אין כדי להצביע על אהדתו לחמאס, ואין יסוד אידיאולוגי במעשיו. הנאשם לא סיפק את המידע שהתבקש למסור על משפחת ציאם, שכן כוונתו היתה לקבל ממוראד כסף בלא למסור לו מידע כלשהו.

עוד טענה ב"כ הנאשם כי לא הוכח שמסירת פרטי הפייסבוק של אחמד למוראד מהווה מתן שירות לפעילות ארגון טרור שכן הנאשם מסר את פרטי הפייסבוק של אחמד למוראד לאחר שמוראד שאל מי מבני המשפחה מתגורר ברמלה. פרטי חשבון הפייסבוק של אחמד הינם בגדר מידע נגיש ולכן בחר הנאשם לתת אותו, בעוד שאת המידע שהנאשם ראה כחיוני, בעניין משפחת ציאם, לא מסר.

הראיות והדין בהן

10. המסקנה העולה מן הראיות היא כי על פי העובדות שהיו ידועות לנאשם, הוא ידע היטב - שעה שניהל מגע עם מוראד - כי הוא מנהל מגע עם סוכן חוץ של ארגון הטרור חמאס. בהודעתו במשטרה ערך הנאשם הבחנה בין חשדות שאינם נכונים לכאלה אותם ראה כנכונים ואמר: "**מגע עם סוכן חוץ, נכון (ת/7, ש' 7-8)**".

11. חקירות הנאשם בשב"כ ובמשטרה הן התשתית הראייתית העיקרית לאירועים נשוא אישום זה. לכך יש להוסיף התכתבויות ותמונות שפרסם הנאשם בפייסבוק ומהוות חלק מהותי מחומר החקירה וכן את עדותו בפני המחזקת את המיוחס לו. הנאשם הודה בחלקן הארי של העובדות, אך כפר ביסוד הנפשי ובכוונה הנדרשת לביצוע העבירות בהן הואשם.

12. בהודעתו אמר הנאשם כי עמד בקשר עם מוראד באמצעות הפייסבוק והיה מודע לכך שמוראד נעצר לאחר שביצע פיגוע וגורש לעזה במסגרת עסקת שליט. במהלך חקירתו הנגדית עומת הנאשם עם הודעותיו בחקירה וסיפק תשובות כאלה ואחרות כפי שיפורט בהמשך, אלא שמצאתי לנכון לציין כבר בפתח הדברים את אחריתם. במהלך חקירתו הנגדית, ערכה התובעת מעין **סיכום לגרסתו באשר לאישום הראשון. בסיכום זה אישר הנאשם אחת לאחת את טענות התביעה והודה כי: מוראד פנה אליו בפייסבוק; הוא ידע והבין מהרגע הראשון שמוראד פעיל חמאס ובעברו היה אסיר ביטחוני בשל ביצוע פיגוע; הנאשם חשב שמוראד מעוניין לגייס את אחמד לחמאס ונתן לו את פרטיו של אחמד בפייסבוק; מוראד ביקש את הכתובת של ציאם, הנאשם הביע נכונות למסרה אך לא עשה זאת; עוד אישר הנאשם כי אמור היה לקבל ממוראד נשק ולמכור אותו (פרו' - עמ' 52, ש' 4-21).**

חקירות הנאשם בשב"כ ובמשטרה

13. הנאשם מסר לחוקריו כי מוראד יצר עמו קשר באמצעות הפייסבוק. בשיחתם סיפר מוראד לנאשם כי הוא פעיל חמאס ותיאר את פעילותו הכוללת, בין השאר, פגיעה ביהודים. **הנאשם אמר כי גם הוא רוצה להיות פעיל חמאס**, על כך השיב מוראד כי על הנאשם לבצע משימה ולהעביר לו כתובת של אדם ממשפחת ציאם שגורש מעזה ומתגורר באילת. הנאשם הסכים וביקש בתמורה אמל"ח במקום כסף. סוכם ביו השניים כי מוראד יבחן את הנושא לאחר שהנאשם יבצע את המשימה.

14. עוד מדברי הנאשם בחקירותיו: **"הנאשם אמר כי הבין מדבריו של מוראד שמוראד רוצה שהנדון יפעל במסגרת החמאס מטעמו ויבצע פיגועים בישראל. הנדון הביע את הסכמתו לכך" (ת/3, סעיפים 12-13, ת/4, ס' 25-33).** את הסכמתו זו נימק הנאשם ברצונו להשיג רווח כלכלי מהחמאס, כפי שעושים אחרים, ולא מתוך רצון לבצע פעילות ביטחונית (ת/5, ס' 23). על כך אמר לו החוקר כי **"...החמאס הינם אויבי מדינת ישראל ולא מחלקים את כספם לאנשים מבלי שסייעו להם בפעילות ביטחונית. הנדון אמר שמבין" (ת/4, ס' 19-20).**

לדברי הנאשם, לאחר ההיכרות בפייסבוק, ניסה מוראד לנהל עמו שיחות בוידאו ובמסנג'ר אך הוא סירב שכן פחד כי שיחה עם פעיל חמאס תתגלה והוא יסתבך בשל כך (ת/4, ת/5, ס' 23). מוראד אף הוא הביע חשש פן הנאשם יפגע או יעצר בשל "הדיבור איתו" (ת/7, עמ' 5, ש' 97-98). הנאשם קיבל הנחיות ממוראד כיצד להיזהר בשיחותיו עמו ולבצען בחשאיות מירבית לבל ישמע זר את שיחתם (ת/5, ס' 40(30), ת/7, עמ' 3, ש' 55-56). הנאשם הבין כי השיחות עלולות לסבכו אך לא הפסיקן: **"ואחרי זה המשכתי ודיברנו ולא יודע למה" (ת/7, עמ' 4, ש' 57-58).**

מוראד בירר עם הנאשם האם יש באפשרותו לנסוע לחו"ל, הנאשם השיב בשלילה ונימק זאת בכך שאין לו תעודות זהות ויש לו חובות. עוד ניסה מוראד לברר כמה משתפי פעולה גרים בישראל, על כך השיב הנאשם כי אינו יודע. מוראד בירר עם הנאשם פרטים בנוגע לבני משפחת הנאשם ברמלה וגילה עניין באחמד שהינו כבן 30, בעל משפחה ומובטל (ת/7, עמ' 6).

התכתבויות בפייסבוק בין הנאשם למוראד

15. מההתכתבויות בין מוראד לנאשם עולה כי הנאשם הוא שיזם את הקשר ופנה למוראד ראשון. מוראד, לאחר שברכו, השיב לו כי אינו מכיר אותו (ת/2, עמ' 25); לעיתים התנתקו השיחות ומוראד הביע את חששו כי הסיבה לכך היא שהנאשם נתפס (ת/2, עמ' 24); הנאשם כתב למוראד: **"חושב לבוא לעזה ואלחם למען ה' (צוחק)" (ת/2, עמ' 23); עוד כתב הנאשם למוראד: בעזרת השם ה' ייתן לך אורך שנים ואראה את היהודים כמו כלבים נשרפים" (ת/2, עמ' 2, ש' 2); השם של מוראד, "עושה כבוד" (ת/2, עמ' 2, ש' 10); וכן: "בה' אתה צודק. חייב אדם לעשות משהו לאנשים ולמולדת" (ת/2, עמ' 4, ש' 13); הנאשם שלח למוראד את צילום המסך ובו כתובת הפייסבוק של אחמד (ת/2, עמ' 12-13); השניים השתמשו במילות קוד, כך למשל המילה "בנות" - שם קוד לאמל"ח, "בנאת אצליה" - קוד לנשק תקני (ת/5, ס' 26).**

16. באשר למסירת פרטי הפייסבוק של אחמד למוראד, מסר הנאשם מספר גרסאות: הנאשם אישר למוראד כי השם אחמד מוסא רג'וב מופיע בפייסבוק ונענה לבקשתו של מוראד לצלם במחשב את המסך של אחמד רג'וב ושלחו למוראד בצ'אט (ת/4, ס' 39-41). כאשר נשאל מדוע מוראד ביקש את הפרופיל של אחמד: **"השיב כי אינו יודע אבל מעריך שמוראד רצה לפנות אל אחמד ולבקש ממנו בקשות כפי שביקש מהנדון" (ת/13, ס' 8).**

מוראד ביקש ממנו לגייס את אחמד. הוא לא סיפר זאת עד עתה כי חשש לסבך את אחמד (ת/14, ס' 21).

מוראד שאל את הנאשם על אנשים ממשפחת רג'וב המתגוררים ברמלה. בין השמות עלה שמו של אחמד ומוראד התעניין וביקש מהנאשם לקשר בינו לבין אחמד **לטובת פעילות ביטחונית**, כפי שפנה גם אליו. הנאשם סירב לדבר

עם אחמד בענין זה וסירב לקשר ביניהם כי לא רצה לסבך את אחמד. לכן הציע למסור למוראד את פרטי הפייסבוק של אחמד על מנת שמוראד יפנה אליו בעצמו. מוראד הסכים והנאשם שלח לו תמונת מסך של פרופיל הפייסבוק של אחמד (ת/14, ס' 33, ת/15, עמ' 5, ש' 14-26).

"מוראד אמנם רמז לו לגייס עבורו את אחמד, אולם סירב" (ת/18, ס' 10).

17. בהקשר זה יצוין כי בהודעתו במשטרה אמר הנאשם כי הוא, על דעת עצמו, הציע לחבר אחר, איאד להתגייס לחמאס באמצעות מוראד. זאת מתוך מטרה כלכלית ולא למטרת טרור (ת/24, עמ' 3, ש' 1-15, ת/22, ס' 22, ת/5, ס' 5-8, ס' 20-21, ס' 26); באחת משיחות הפייסבוק שאל אותו מוראד אם יש לו חברים יהודים. הנאשם השיב בחיוב אך אמר שהם לא יסכימו להתגייס לחמאס. הנאשם לא שלח למוראד את שמות חבריו היהודים (ת/24, עמ' 4, ש' 17-24, ת/21, ס' 14). הנאשם אמר לחוקריו כי באחת ההזדמנויות ביקש ממוראד נשק כדי לאיים על אנשים מכפר עידנא שניפצו את שמשות רכבו (ת/4, ס' 54).

18. הנאשם מסר לחוקריו כי: "מוראד אמר לו כי חיפש שותף ממשפחת רג'וב שיעשה עמו פיגוע, אולם לאחר שלא מצא מישהו ממשפחת רג'וב, חבר לבחור ממשפחת שראונה אשר ביצע עימו את הפיגוע". הנאשם הבין שזה בחור שגויס ע"י מוראד (ת/22, ס' 6-7).

19. הנאשם ברך על כך שפעילותו הופסקה בשל לכידתו: "שב ואמר כי טוב שעצרנו אותו ואינו יודע לאן זה היה ממשיך ומה היה מבקש ממנו" (ת/18, ס' 8).

וכן: "...הנדון מסר כי הוא שמח שהוא נעצר עכשיו מאחר שאם לא היה נעצר עכשיו יתכן ובעוד כשבוע לערך היה פועל להקים חוליה צבאית" (ת/22, ס' 37).

ועוד: הנאשם אמר שחשב לעצמו. שאם מוראד היה מבקש ממנו לבצע פיגוע הוא היה עושה זאת תמורת כסף ולא ממניעים לאומיים, יורה על מישהו, שורף משהו, מבצע פיגוע (ת/22, ס' 43). עמד על שלו שאין לו מה להוסיף עוד ואם יוסיף יהיו אלה המצאות ושקרים (ת/22, ס' 47).

עדות הנאשם

20. הנאשם העיד כי מוראד הינו קרוב משפחתו; אבותיהם בני דודים. הם מעולם לא נפגשו. הקשר ביניהם ארך 12-13 ימים. בתחילה העיד כי עם תחילת הקשר לא ידע מי הוא מוראד (פרו' - עמ' 43). בהמשך העיד אחרת, כשמוראד פנה אליו ידע שמדובר באסיר בטחוני שהשתחרר לפני 7-8 שנים במסגרת עסקה וגר בעזה (פרו' - עמ' 46, ת/3, ס' 13.2, ת/4, ס' 13-15). בחקירתו הנגדית אישר הנאשם שמוראד אמר לו כי הוא פעיל חמאס והוא הביע בפני מוראד את רצונו להיות פעיל חמאס (ת/3, ס' 13.2, פרו' - עמ' 46 ש' 16-31, עמ' 47, ש' 1-5).

בהמשך הודה הנאשם כי ידע מהרגע הראשון מיהו מוראד אבל רק לאחר שבוע הבין שיסתבך כי הדבר מסוכן מאד (פרו' - עמ' 48, ש' 16 עמ' 49, ש' 10-14).

21. מוראד לא ביקש כלום והוא לא מסר לו כלום (פרו' - עמ' 43, ש' 12-20).

ואילו בהמשך החקירה הנגדית שינה גרסתו. מוראד ביקש מהנאשם שיברר עבורו היכן מתגורר בחור ממשפחת ציאם. הנאשם אמר שיבדוק אבל לא בדק ולא רצה לבדוק. כוונתו היתה רק לקבל את הכסף ממוראד ולסיים את הקשר (פרו' - עמ' 47, ת/3, ס' 12-13).

מסירת פרטי הפייסבוק של אחמד למוראד

22. הנאשם הודה כי מסר את פרטי הפייסבוק של אחמד למוראד (ת/14, ס' 21, 23, פרו' - עמ' 51, ש' 1-12, ת/13, ש' 31).

בעניין זה חלה התפתחות בגרסתו במהלך עדותו.

א. גרסתו בחקירה ראשית היתה תמימה: מוראד שאל מי קרובי המשפחה שגרים בקרבת הנאשם והנאשם נקב, בין השאר, בשמו של אחמד רג'וב; מוראד ביקש את פרטי הפייסבוק של אחמד והנאשם מסרם לו "בגלל שמורד מהמשפחה ואחמד מהמשפחה" (פרו' - עמ' 43, ש' 26 - עמ' 44, ש' 2). הנאשם העיד כי מוראד יכול היה להשיג את פרטי הפייסבוק של אחמד בעצמו ע"י כניסה לפייסבוק של חברי הנאשם (פרו' - עמ' 50, ש' 7-13).

ב. כאשר מסר הנאשם למוראד את פרטיו של אחמד לא חשב מדוע התבקש לעשות זאת, רק כאשר השב"כ שאל בעניין השיב תשובה שקרית לפיה חשב שמוראד רצה לגייס את אחמד. בעדותו הסביר כי השב"כ חקר אותו במחשבה שהוא מחבל הקשור לפעילות טרור וכדי "לצאת" משאלותיהם השיב לעיתים תשובות שקריות, כאלו שחפצו החוקרים לשמוע. כתמיכה לדבריו אמר כי אחמד בחקירתו לא טען שמוראד גייס אותו או שהנאשם דיבר איתו (פרו' - עמ' 50, ש' 14-30).

ג. עם זאת העיד הנאשם כי הגם שמוראד לא אמר שהוא רוצה לגייס את אחמד, הוא חשב וידע שזו כוונתו (ת/14, ס' 25, פרו' - עמ' 51, ש' 23, 26-29).

המטרה - כסף

23. הנאשם העיד כי בתחילה ביקש ממוראד כסף ואח"כ נשק, אותו התכוון למכור תמורת כסף; מוראד לא אמר לו את גובה הסכום שישלח אך הוא סבר שירוויח יותר מהנשק שימכור מאשר מהכסף שמוראד ישלח לו; לדבריו התנהל בטיפשות ולא חשב שיתבך כל כך (פרו' - עמ' 47, ש' 31 - עמ' 48, ש' 15).

בהקשר לטענתו כי מטרת הקשר עם מוראד היתה כלכלית בלבד הוצגה לו תכתובת בפייסבוק בה כתב למוראד: "חושב לבוא לעזה ולהילחם למען ה'" (ת/2, עמ' 23, ש' 3). הנאשם אישר שכתב כך למוראד אך לדבריו, כתב זאת סתם; הוא אינו טיפש שילך לעזה, אלו הם סתם דיבורים בפייסבוק; הוא אינו שותף לאידיאולוגיה של מוראד כפעיל חמאס ואין לו כוונה להיות משויך לחמאס (פרו' - עמ' 49, ש' 19-25). התובעת הטיחה בו כי יש משמעות לעובדה שאמר את שאמר לפעיל חמאס שמגייס אנשים ועל כך השיב כי יש לכך משמעות אך הוא לא התגייס לחמאס; מוראד לא ביקש ממנו לגייס מישהו ולא ביקש פרטים כדי לעזור לו לגייס מישהו (פרו' - עמ' 49, ש' 26 -

עמוד 6

עמ' 50, ש' 5).

תמונות שהעלה הנאשם לפייסבוק

24. הגם שבתמונות אלה עוסק האישום השני, ראוי להביאן בתמצית גם עתה במסגרת ראיות האישום הראשון, זאת נוכח טענת הנאשם כי לא פעל מתוך מניע אידיאולוגי. באחת התמונות נראה חייל צה"ל כשידיו מורמות ושלושה חמושים מכוונים אליו את נשקם. על ראש אחד החמושים מטפחת ירוקה, המייצגת את החמאס (ת/1, תמונה 2), צילומים רבים של כלי נשק ואנשים אוחזים כלי נשק; רעול פנים יורה בנשק; תמונת חייל צה"ל ארז אורבך ז"ל, שנרצח בפיגוע ולצידה הסטטוס שפרסם הנאשם: "שאללה ינקום בך, זו דמות של חייל יא זונה, אללה ישרוף את עצמות משפחתך כמו טווס" (ת/1, תמונה 7).

דין

25. כפי שפורט מעלה, טענה ב"כ הנאשם, עו"ד אמאני, כי הנאשם לא הבין ולא התכוון לעשות דבר שיש בו כדי לפגוע בביטחון המדינה אלא שהמניע למעשיו היה כלכלי. עצם היותו בקשר עם פעיל חמאס אינה עבירה ואינה מובילה לתוצאה של פגיעה בביטחון המדינה. מסירת פרטי הפייסבוק של אחמד למוראד אינה מהווה מתן שירות לפעילות ארגון טרור באשר מדובר במידע נגיש.

דעתי אינה כדעת ההגנה. סבורני כי הנאשם בחר לפנות למוראד דווקא בידעו ובהבנתו כי מדובר בפעיל טרור של ארגון החמאס אשר יסייע לו ליטול חלק בפעילות האידיאולוגית בה הוא תומך ובצד זה לקבל תמורה נאה לפעילותו. ז.

מן המקובץ עולה כי הנאשם לא היה מיוודד עם מוראד ולא הכירו באופן אישי. מההתכתבויות בין השניים בפייסבוק נלמד כי היה זה דווקא הנאשם שפנה לראשונה למוראד ולא כפי שהרבה לומר כי מוראד הוא זה שפנה אליו תחילה. הנאשם ידע שמוראד הינו פעיל חמאס שנעצר בעבר בגין פיגוע שביצע ושוחרר במסגרת עסקת שליט, הוא אף אמר לחוקריו כי **הבין שמוראד רצה שיפעל במסגרת החמאס מטעמו ויבצע פיגועים בישראל והביע הסכמתו לכך**.

לא נראה כי ניתן לתת משמעות נוספת לדבריו אלה המתארים בפשטות את טיב הקשר ומטרותיו. לפיכך, יש לדחות את טענת ההגנה כי הקשר בין השניים אינו מוביל לפגיעה בביטחון המדינה או שהנאשם לא הבין את משמעות מעשיו. הנאשם עזר בניסיון גיוס אדם לשורות החמאס - אחמד. פשוטם של דברים, החמאס בהיותו ארגון טרור פועל כדי להגדיל את כוחו באמצעות גיוס אנשים לשורותיו מהארץ ומחוצה לה. גיוס אנשים לשורות החמאס, מעצים את כוחו של ארגון הטרור ומשכך יש לראות בניסיונות גיוס פעילים משום פעילות העשויה לפגוע בביטחון המדינה ולתרום לפגיעה בחפים מפשע. הנאשם ידע שהחמאס "מתגמל" היטב את פעיליו. פעילותו האידיאולוגית השתלבה ברווח כלכלי שניסה להרוויח בדרך זו ואף הבהיר למוראד כי הוא מבכר אמל"ח על כסף.

26. טענת ההגנה כי אין כל פסול בעצם היות הנאשם בקשר עם פעיל חמאס הוצגה כאילו מדובר בקשר תמים בין השניים. הרי הנאשם הואשם, כפי שאף עולה מהראיות - אשר במרביתן הודה - בכך שהעביר למוראד פרטיו של אחר, אחמד, **כדי שמוראד יבחן אפשרות גיוסו לחמאס**. אין המדובר בקשר תמים עם פעיל חמאס

ובשיחות בענייני דיומא. הנאשם היה מודע לאיסור שבדבר ולסיכון שהוא נוטל במעשיו אלה ואכן חשש פן יסתבך. ארגון החמאס הוכרז בישראל כארגון טרור החל מיום 22.6.89. אין כל ספק כי הנאשם ידע זאת. כפי שתיאר הנאשם, מוראד הנחה אותו לבל ישמע איש את שיחותיהם. החשש מהסתבכות והשמירה על חשאיות נבעו מאופי הפעילות האסורה בין השניים שמעשיהם לא היו תמימים כלל ועיקר. מוראד סיכם עם הנאשם כי את האמל"ח יעביר לו באמצעות אדם מחברון תמורת מסירת פרטים על משפחת ציאם. הנאשם לדבריו לא היה מעוניין לשתף פעולה בנקודה זו ותכנן לקבל את הכסף אך לא למסור את פרטיו של אותו ציאם. עם זאת את כתובת הפייסבוק של אחמד מסר, כפי שהודה הוא וכפי שנראה בהתכתבויות בפייסבוק בינו לבין מוראד.

27. מסירת פרטי חשבון הפייסבוק של אחמד לידיו של פעיל החמאס מוראד, בידיעה כי הדבר נדרש לצורך בחינת אפשרות גיוסו של אחמד לחמאס, היא שהביאה להאשמתו בעבירה של מתן שרות.

סיבת מסירת פרטי הפייסבוק של אחמד למוראד ידעה, במהלך חקירותיו, שינויים ותמורות אך הנאשם הודה כי מוראד ביקש ממנו לגייס את אחמד וביקשו לקשר ביניהם לטובת פעילות ביטחונית, הוא נמנע מלפרט זאת לאורך זמן בחקירותיו שכן חשש לסבך את אחמד.

באשר לטענת ההגנה כי כתובתו של אחמד בפייסבוק היא מידע נגיש: מהעובדות עולה כי מוראד ביקש מהנאשם את כתובת הפייסבוק של אחמד רק לאחר שהנאשם לא הסכים לגייס את אחמד בעצמו או לתווך ביניהם. בתכתובות ביניהם כתב לו מוראד: **"תשלח לי פייס אחמד" (ת/2, עמ' 14, ש' 1)**. משכך, דאג הנאשם להעביר למוראד את פרטי חשבון הפייסבוק של אחמד לצורך ניסיון גיוסו על ידו. יוצא אפוא כי מוראד נזקק לעזרת הנאשם באיתור פרטיו של אחמד שכן ביקש זאת ממנו. סוכם ביניהם כי הנאשם יעביר למוראד את הפרטים והנאשם לא מצא לנכון להפנות את מוראד להשיגם בעצמו ע"י חיפוש עצמאי בפייסבוק או באמצעות אחר. זאת ועוד, לא ניתן להתעלם מהשיחה בה עלה שמו של אחמד "כנבחר". כזכור, באותה שיחה בירר מוראד פרטים אודות אחדים מקרובי הנאשם ברמלה "ובחר" באחמד. ניכר כי מטרת השיחה היתה מציאת מועמדים רלוונטיים לצורך גיוסם לחמאס ולא דיווח בעלמא על מצב בני משפחת הנאשם. מילים אחרות, הנאשם סייע למוראד באיתור מגויסים ומשנמצא "המועמד הראוי" - אחמד, דאג הנאשם להעביר לאיש החמאס את פרטיו.

28. **המטרה הכלכלית** - טענה נוספת של ב"כ הנאשם עוסקת בגרסת הנאשם לפיה עמד בקשר עם מוראד מסיבה כלכלית ולא ביטחונית. מטענות ההגנה עולה כי יש במעשי הנאשם פן פלילי ככל שמדובר בניסיונותיו להשיג ולקבל אמל"ח, זאת במנותק "מהשרות" שנתן הנאשם ובמובחן מזהות ספק האמל"ח ומטרותיו - ארגון הטרור חמאס. אף הנאשם עשה אבחנה זו באמרו לחוקריו: **"שרציתי לעשות פעולת טרור זה לא נכון, עסקאות בנשק למטרות טרור לא נכונים, מגע עם סוכן חוץ נכון, החזקת נשק שלא כחוק זה נכון, קניית נשק שלא כדין זה נכון, תיווך בעסקאות לקניית נשק זה נכון, ירי מנשק חי באזור מגורים נכון זה היה בשנת 2013..." (ת/7, עמ' 2, ש' 7-9).**

לא מצאתי לקבל טענה זו של ההגנה וסבורני שהדברים מדברים בעד עצמם. בנסיבות הרלוונטיות דובר בקשר **שהושתת על העברת אמל"ח או כסף מהחמאס לנאשם בתמורה לסיועו בגיוס פעיל לחמאס**. במקרה בו אדם נותן שירות לארגון טרור בהביו כי בכך הוא מסייע לקידום וביסוס תשתיתו, מנוע הוא מלטעון כי כל שרצה הוא רווח כלכלי. לא ניתן בנסיבות אלה להתעלם כליל מזהות הארגון, מטיב מעשיו ותוצאותיהם האפשריות ולהתייחס אך

ורק לכוונתו לגזור "נתח נאה" מעסקיו עם החמאס. הנאשם אינו אדם שנקלע שלא באשמתו לקשר עם פעיל חמאס, הנאשם יצר קשר זה במכוון ומיוזמתו, באשר פעילות החמאס משקפת את תפיסת עולמו והאידיאולוגיה בה הוא תומך. כל זאת כפי שעלה מהתכתבויותיו עם מוראד ומהתמונות אותן העלה לפייסבוק. בנוסף, הנאשם חשד שאייד חברו פעיל חמאס ומקבל כספים מהחמאס ואף ניסה, ללא הצלחה, לברר זאת (ת/24, עמ' 4, ש' 2-8). לא ניתן להתעלם מיוזמתו של הנאשם לקשר בין מוראד לאייד ולגייס את חברו אייד לחמאס (ת/22, ס' 34-35, ת/24, ס' 5-13), דבר המצביע על מעורבות ועשייה מעבר לנדרש על ידי מוראד.

באשר לפן האידיאולוגי, פרטתי לעיל את דברי הנאשם בהתכתבויותיו עם מוראד, כך למשל כתב: "בעזרת השם ה' יתן לך אורך שנים ואראה את היהודים כמו כלבים נשרפים" וכן: "חושב לבוא לעזה ואלחם למען ה' (צוחק)". בפרסמו את תמונת החייל הנרצח, ארז אורבך ז"ל כתב: "שאללה ינקום בך, זו דמות של חייל יא זונה, אללה ישרוף את עצמות משפחתך כמו טווס".

הנאשם בירך על לכידתו והפסקת פעילותו טרם שביצע דבר חמור יותר, דוגמת פיגוע. הוא אינו יודע מה היו פני הדברים ומה עוד היה מוראד מבקש ממנו לעשות. תמורת כסף היה עושה את הנדרש ממנו, יורה, שורף, מבצע פיגוע, אך כל זאת שלא ממניעים לאומיים. **כך הנאשם.**

29. **טענת זוטא - ב"כ הנאשם, עו"ד אמאני, טענה בסיכומיה כי היא אינה מעלה טענת זוטא, זו אף לא הועלתה על ידה בעת מתן מענה לכתב האישום. לשיטת ההגנה, מגרסת הנאשם מובן כי שיטת החקירה השפיעה על אמירות שאמר בחקירות השב"כ ויש בכך כדי להשפיע על המשקל הראייתי שיש ליתן לאמירותיו השונות. הנאשם מסר אמירות שקריות כי רצה לצאת מההפרדה וחשב שאם יספק את רצון חוקריו יקבל את מבוקשו. עוד חשב כי יהיה זה נכון לחזור בפני החוקרים על דברים שאמר למדובבים.**

לא מצאתי ממש בטענות אלה. הנאשם העיד כי הגיע לחקירת שב"כ בפתח תקווה, ענה לשאלות ואחר כך נשלח למדובבים בשקמה (פרו' - עמ' 45, ש' 17-18). לדבריו, חלק מהאמירות שמסר בחקירתו אמת וחלקן שקר. שיקר מכיוון שרצה לעזור לעצמו ולצאת מההפרדה בה נמצא לבד והיה בלחץ, חשב שאם ידבר יצא מההפרדה "אני יוצא לאנשים ומקבל טלפונים" (פרו' - עמ' 45, ש' 19-27).

מחומר הראיות עולה כי הנאשם שיתף פעולה עם חוקריו החל מחקירתו הראשונה והחקירה התנהלה ללא חריגות. הנאשם אף השיב כי הוא חש בטוב "כמו אריה" ולא העלה בפני החוקרים תלונות מיוחדות. שעה שהעידו בפני חוקרי השב"כ והמשטרה **לא נטען כלפיהם כי נהגו בנאשם באופן חריג ולא הוצגו תלונות ספציפיות** ביחסם לנאשם. החוקרים ציינו כי הנאשם שיתף עמם פעולה החל מהחקירה הראשונה. עת העיד ראש צוות החקירה, המכונה רובי, הטיחה בו ב"כ הנאשם שכל שאמר הנאשם בנוגע לעסקאות הנשק עם אייד (אישום 3) הן טענות שהכחיש מאוחר יותר בחקירת המשטרה שכן נמסרו מתוך לחץ שמקורו באמצעי החקירה. על כך השיב רובי: "בכל הנוגע לטענות הנוגעות ללחץ כזה או אחר - לא היו דברים מעולם. החקירה התנהלה בצורה נינוחה. שלושה מבלי שהופעל כל לחץ..." (פרו' - עמ' 21, ש' 15-19). הגם שסביר והגיוני שהנאשם חפץ לסיים את חקירותיו ואף לצאת מההפרדה, אין בכך פסול היורד לשורשו של עניין ופוגע ברצונו החופשי בעת מסירת אמרותיו. בהקשר זה יצוין כי כאשר עבר הנאשם את בדיקת הפולגרף "ציין כי מעוניין לשוחח עם חוקרו ולשתפו בשמחתו" (ת/31, ס' 5), דבר המעיד על קשר חיובי במהלך החקירות.

30. **זכות ההיוועצות** - ההגנה מיקדה טיעוניה במניעת זכות ההיוועצות בעו"ד. לטענת ההגנה, בתחילה היה הנאשם מנוע מפגש ואף לאחר הסרת המניעה לא קיבל כל ייעוץ משפטי טרם חקירתו. הנאשם העיד כי לא קיבל ייעוץ משפטי לפני שנחקר, החוקרים לא הסבירו לו שיש לו זכות להתייעץ עם עו"ד לפני החקירה ולא היה ידוע לו מתי הוא מנוע מפגש ומתי לא (פרו' - עמ' 45, ש' 8-13). זאת ועוד, החוקר סואעד העיד שנתן לנאשם להתקשר מהטלפון האישי שלו, הוא נוהג לרשום זאת בהודעה דבר שלא בוצע, מה גם שהנאשם טוען שהדבר לא קרה.

מהראיות עולה כי מדובר בנאשם אשר בין התאריכים 16.2.18 - 27.2.18 נמנעה ממנו זכות ההיוועצות. בהודעתו הראשונה הוא עודכן על כך, נקב בשמו של עו"ד שברצונו למנות ואף מסר את שמו של אביו על מנת שיצור קשר עם אותו עו"ד. לחקירה זו צורף דף זכויות עליו חתם לאחר שהבין את האמור בו (ת/3). ביום 28.2.18 בשעה 13:45 (ת/22) נחקר הנאשם. הוא שב ונחקר ע"י המשטרה ביום 1.3.18. בהודעה זו מתועד כי **נשאל האם הוא מעוניין להתייעץ עם עו"ד והשיב בשלילה (ת/24, עמ' 1, ש' 23-24)**. כך גם בחקירתו מיום 6.3.18 (ת/32, עמ' 1, ש' 10-11), וכן בחקירתו מיום 12.3.18 (ת/33, עמ' 1, ש' 22-23).

חוקר השב"כ המכונה רובי העיד כי היתה מניעת מפגש לפי העילות הקבועות בחוק. בשלב מסוים מניעת המפגש הסתיימה והחקירה נמשכה. למיטב זכרונו פגש הנאשם בסנגורו בהארכות המעצר בבית המשפט (פרו' - עמ' 20, ש' 4-6). עוד אמר כי זכות הנאשם להיות מיוצג מצוינת "בדף מידע לעצור" שהוגש לו בראשית החקירה. הנאשם היה מודע לזכותו להתייעץ שכן כאשר מוסרת מניעת המפגש הנאשם מקבל על כך הודעה.

חוקר השב"כ המכונה אמנון הוא שערך את הזכ"ד הראשון בעניינו של הנאשם. אמנון העיד כי הוא הציג לנאשם דף זכויות שניתן לכל עצור בחקירת שב"כ והנאשם חתם עליו. את הזכ"ד ערך במהלך החקירה עצמה. מדובר בחקירה קצרה יחסית והנאשם החל מיד מתחילתה לשותף פעולה (ת/3, פרו' - עמ' 26, ש' 2-6).

חוקר השב"כ המכונה ששון העיד כי הודיע לנאשם על הפסקת המניעה והנאשם הבין זאת (ת/19, עמ' 24 לפרו', ש' 12-18). עוד העיד ששון כי **הנאשם "שיתף פעולה יפה מאד"** (פרו' - עמ' 25, ש' 21).

הנאשם בעדותו אישר כי החוקר ידע אותו כי הוא מנוע מפגש ובהמשך נאמר לו שהמניעה הוסרה (פרו' - עמ' 45, ש' 30-31). תחילה אמר שחוקר הימ"ר יאסין הודיע לו על הסרת מניעת המפגש אך משהציגה לו התובעת זכ"ד של ששון המיידע אותו על הסרת מניעת המפגש (ת/19) הסכים כי אולי ששון אמר לו והוא אינו זוכר (פרו' - עמ' 46, ש' 4-12).

סיכומו של דבר, מהראיות עולה כי גם לאחר שהוסרה המניעה והוצע לנאשם לשוחח עם עו"ד, הוא לא הביע את רצונו בכך.

31. **כניסה לא חוקית לפייסבוק ולטלפון הנייד של הנאשם** - ב"כ הנאשם העלתה טענה לפיה החוקרים חדרו למחשב ולטלפון הנייד של הנאשם שלא כדין. בנוסף טענה לגבי ההתכתבויות המתועדות במוצגים ת/35, ת/36, ת/37 כי אלה נערכו ע"י גורם לא ידוע ומשכך היא מבקשת להוציאן ולקבוע כי הינן ראיה בלתי קבילה. בסיכומיה טענה כי ניתן צו חיפוש ע"י שופט לפיו יבוצע החיפוש במחשב ובטלפון הנייד בנוכחות עד ולא כך בוצע בפועל.

הצו הנ"ל לא הוגש לעיוני. **הנאשם מסר, מספר פעמים, הסכמה מפורשת לכניסה לפייסבוק ולמכשיר הטלפון הנייד.** הסכמה זו גוברת ומייתרת את ההתניה שבצו.

בחקירת השב"כ הראשונה מסר הנאשם פרטי שני חשבונות פייסבוק וסיסמאות ומספרי טלפונים ניידים (ת/3, ס' 8). בחקירתו השנייה: "הנדון נשאל האם מוכן שנכנס יחד למכשירו הנייד עמו עמד בקשר עם מוראד, השיב בחיוב. נשאל האם מוכן לעשות זאת ללא עדים, השיב בחיוב" (ת/4, ס' 44-45). בחקירה נוספת אמר הנאשם כי יש לו אפליקציית הקלטת שיחות והחוקרים יכולים להתרשם מהתכנים בעצמם. השיב כי אין לו התנגדות להיכנס בנוכחות חוקריו, ללא עדים, למכשירו הסלולרי: "הנדון השיב כי הוא מסכים וכי אין לו התנגדות להציג לחוקריו הכל".

הוצגו לו המכשירים הסלולרים שלו והוא בעצמו התבקש והשמיע לחוקריו שיחות מסוימות. החוקרים עברו עמו על התכנים וביקשו תגובתו (ת/5, ס' 12-22) כך גם בחקירה נוספת (ת/6). באשר לכניסה לפייסבוק הנאשם הסכים להורדת עותק מהפייסבוק לצורך בדיקתו. הנאשם יחד עם החוקר רובי עברו על ההתכתבויות והנאשם מסר הסבריו על הכתוב (ת/13, ס' 19-32).

רובי העיד שהנאשם הביע הסכמתו להורדת עותק של פרופיל הפייסבוק שלו לצורך בחינתו. מהלך הכניסה לפייסבוק היה בהסכמת הנאשם ובנוכחותו בחדר החקירה: "מדובר בהליך של שמירת ארכיב של הפייסבוק המחייב אישור של בעל הפרופיל והכנסת סיסמא הן בכניסה לפרופיל והן הכנסת סיסמא פעם נוספת בהורדת הקובץ ולא ניתן לעשות את זה ללא הסכמתו והורדתו את הפרופיל בהסכמתו". ב"כ הנאשם הטיחה בו שהחיפוש במחשב לא בוצע בנוכחות עדים כפי שהחליט השופט, על כך השיב רובי כי מהלך הכניסה בוצע בהסכמת הנאשם ובנוכחותו (ת/13, עמ' 3, שאלה 22, פרו' - עמ' 19, ש' 27-31, עמ' 20, ש' 19).

רס"מ סואעד העיד כי קיבל מחוקרי השב"כ התכתבויות של הנאשם בפייסבוק ותרגם אותן וכן תרגם מסמכים שהופקו מהטלפון של הנאשם (ת/35, פרו' - עמ' 40, ש' 12-13, ש' 8-9).

סואעד הציג לנאשם בחקירתו תמונות שהוריד הנאשם מהאינטרנט לטלפון שלו והעיד כי הנאשם אישר בחקירתו כי כל התמונות הוצאו מהפלאפון שלו ואף נתן הסבר מדויק לגבי כל תמונה (ת/34, פרו' - עמ' 40, ש' 4-9).

לאור הסכמת הנאשם לא מצאתי כי נפל פסול בכניסה לטלפון הנייד ולפייסבוק ובהורדת הקבצים הנדרשים. עוד אציין כי המכונה ש-י' ביצעה פעולות חיפוש בחשבונות הפייסבוק של הנאשם ואת המסמכים שהתקבלו צרבה בדיסק. ב"כ הנאשם ויתרה על העדתה ומשכך תמונות הפייסבוק (ת/1) הוגשו בהסכמה.

הכרעה

32. לאור כל האמור לעיל שוכנעתי כי הוכחו מעבר לכל ספק סביר העבירות שיוחסו לנאשם באישום הראשון, מגע עם סוכן חוץ ומתן שירות לארגון טרור ומשכך הנני מרשיעה את הנאשם בעבירות אלה.

אישום שני

33. באישום השני מיוחסות לנאשם שתי עבירות של הסתה לאלימות או מעשה טרור - עבירות לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק המאבק בטרור.

על פי המתואר באישום השני, ביום 8.1.17, פרסם הנאשם בפייסבוק תמונה של 3 חמושים, אחד מהם עם סרט ירוק של החמאס לראשו, כשהם מכוונים את נשקם לעבר חייל צה"ל המחזיק בדגל לבן וידיו מורמות באוויר כאות כניעה. על גבי התמונה רשום "עזה נצחה". פרסום זה זכה לתמיכה של 39 סימני חיבוב.

ביום 8.1.17, פרסם הנאשם בפייסבוק תמונה של ארז אורבך ז"ל, צוער בבה"ד 1, שנרצח בפיגוע בארמון הנציב. לצידה פרסם הנאשם סטטוס: "שאללה ינקום בך, זו דמות של חייל יא זונה, אללה ישרוף את עצמות משפחתך כמו טווס". פרסום זה זכה לתמיכה של 24 סימני חיבוב ול-18 תגובות.

פרסומי הנאשם הוזנו בחשבונות הפייסבוק שברשותו באופן ישיר ועקבי ובחשבונותיהם המקבילים של למעלה מ-5,000 חבריו ועוקביו בפייסבוק ובנוסף היו פתוחים ונגישים לעיני כל.

עובדות שאינן שנויות במחלוקת

34. מבין התמונות הרבות שהעלה הנאשם ובהן נראים כלי נשק רבים ואנשים חמושים, רעולי פנים, בין בודדים ובין בקבוצות, כשהם אוחזים בנשק בזוויות שונות, יוחסה לו עבירה של הסתה לאלימות או מעשה טרור הנוגעת לשתי תמונות בלבד.

האחת, תמונה ובה שלושה רעולי פנים חמושים, **לאמצעי מביניהם סרט ירוק על ראשו**, מכוונים נשקיהם לעבר חייל צה"ל שידי מורמות ודגל לבן בידו כנכנע לחמאס. על התמונה כתוב "עזה ניצחה" (ת/1, תמונה 2). השנייה, תמונתו של החייל ארז אורבך ז"ל שנרצח באותו יום כשלצידה פרסם הנאשם סטטוס: **"שאללה ינקום בך, זו דמות של חייל יא זונה, אללה ישרוף את עצמות משפחתך כמו טווס"** (ת/1, תמונה 7).

אין חולק כי הנאשם פרסם את הפרסומים המתוארים בכתב האישום והנאשם אף הודה בכך.

גדר המחלוקת

35. ב"כ המאשימה טענה כי הפייסבוק הוא כלי רחב ונגיש ביותר לקהל הרחב. הנאשם זכה ללייקים על פרסומיו. תוכנם של הדברים מדבר בעד עצמו. העובדה כי תמונת החייל ז"ל פורסמה דווקא ביום הרצחו אינה מקרית. וטענת הנאשם כי ראה בפרסום זה משהו מצחיק אינה מובנת.

ב"כ הנאשם טענה בסיכומיה כי תמונה ת/1 - 2, פורסמה בשנת 2014 והיא פוסטר שפורסם בפייסבוק ע"י אנשים רבים. מועד הפרסום היה אחרי המלחמה בעזה ואין בו תמיכה בארגון טרור, הסתה לאלימות או למעשה טרור. לא הוכח כי יש בפרסום זה כדי להקים אפשרות ממשית לעשיית מעשה טרור וקריאה ישירה לעשיית מעשה אלימות.

בנוגע לתמונת החייל ז"ל ת/1 - 7, למרות שהנאמר קשה לשמיעה, אין בו קריאה לביצוע מעשה דומה ולא ניתן ללמוד שהדברים יביאו לעשיית מעשה טרור.

אנשים אחרים שפרסמו תמונות דומות, לא נחקרו ולא הועמדו לדין, כמו גם האנשים שהגיבו לתמונה, כך שלא ניתן לדעת מהי השפעת התמונות על המגיבים. עוד טענה ב"כ הנאשם כי התמונות פורסמו בשיהוי רב ולא הייתה דרישה להסירן, דבר המצביע על כך שלא נתפסו כמסוכנות.

הראיות והדין בהן

36. הנאשם העיד כי לקח את התמונה ת/1 - 2 מהפייסבוק ופרסם אותה בשנת 2014. לדבריו, זו סתם תמונה. אנשים רבים פרסמו תמונה זו אז גם הוא נהג כך. אינו יודע מדוע עשה זאת, לא היתה לו מטרה בכך (פרו' - עמ' 44, ש' 9-3). בחקירה נגדית נשאל אם רצה לעודד אנשים להרים נשק נגד חיילים והשיב: "לא מעניין אותי. כולם פרסמו את זה אז פרסמתי" (פרו' - עמ' 52, ש' 22 - עמ' 53, ש' 7).

את תמונת החייל פרסם בצחוק: "סתם בצחוק. זה לא תמונה של החייל. לא בגלל שהוא חייל. זה סתם פרסמתי את התמונה. זה היה בצחוק אז" (פרו' - עמ' 44, ש' 10-16).

הנאשם אישר שהוא כתב את הסטטוס הנלווה לתמונה, ידע שזו תמונת חייל אך לא ידע עד עתה שחייל זה נרצח ואמר "אני צוחק על הפרצוף שלו". אם היה יודע שמדובר בחייל שנרצח לא היה מפרסם. על שאלת התובעת האם זה צרוף מקרים שבדיוק ביום בו נרצח החייל פרסם את תמונתו השיב בחיוב. נשאל מה משמעות המילים שכתב והשיב: "זה סתם מילים שרשמתי. זה מצחיק" (פרו' - עמ' 53, ש' 8-29).

דין

37. עבירת ההסתה לטרור מופיעה בסעיף 24(ב) לחוק המאבק בטרור, וזו לשונה:

24. (ב) העושה אחד מאלה, דינו - מאסר חמש שנים:

(2) מפרסם דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה טרור, תמיכה או הזדהות עמו, ועל פי תוכנו של הפרסום ובנסיבות שבהן פורסם יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה טרור..."

יש לבחון התקיימותם של שני רכיבים:

א. האם התמונות שפרסם הנאשם מהווים דברי שבח, הזדהות, תמיכה, אהדה או עידוד בקשר למעשה טרור.

ב. האם קיימת אפשרות סבירה שתוכן של התמונות שפרסם הנאשם או נסיבות פרסומן יביאו לביצוע מעשה טרור או אלימות.

לגבי הרכיב הראשון - לא ניתן לקבל את דברי הנאשם לפיהם פורסמו התמונות על ידו "סתם" ו"בצחוק". התמונות, והכיתוב הנלווה להן, חושפות את מחשבות האדם המפרסם, את תפיסת עולמו ואף את תקוותיו ואמונותיו. מהתמונות עולה כי הנאשם, תושב רמלה, אזרח מדינת ישראל, מייחל לפגיעה בחיילי צה"ל. תמונה אחת מצביעה על שלושה חמושים כשל אחד מהם סרט ירוק של החמאס על ראשו, מכוונים את נשקם לעבר חייל צה"ל כנוע ולצד זה הכיתוב "עזה ניצחה". בתמונה השנייה קילל הנאשם חייל צה"ל **ביום הרצחו בפיגוע**. הנאשם השתמש במילים המעוררות תחושות קשות כלפי החייל ומביעות כעס ושנאה. קיימת תמיכה ברורה של הנאשם בפעולות עוינות, **והצדקה לאלימות** כנגד חיילי צה"ל. טענתו כי פרסם את תמונת החייל הנרצח דווקא ביום הירצחו בלא שידע כי

נרצח אינה מתקבלת על הדעת. **פרסום שכזה ביום הרצח, הוא "אמירה". אמירה התומכת, מעודדת ומשבחת את מעשה הפיגוע.** אציין כי הנאשם נשאל לגבי הצעיף הירוק על מצחו של החמוש בתמונה והאם הוא מסמל פעיל חמאס והשיב באופן מגומגם שאולי זהו סרט של החמאס. הגם שבירי שמדובר בסרט של החמאס המייצג פעיל חמאס מצאתי להביא דברים שאמר הנאשם בעדותו באשר לסרט ירוק: "בערך לפני חודש או חודש וחצי איאד שם תמונה בפרופיל הפייסבוק, תמונה לבחור מחמאס. ידוע שהוא מחמאס, שם צעיף ירוק על הצוואר שלו השייכת לחמאס וכובע ירוק השייך לחמאס..." (**ת/24, עמ' 2, ש' 5-7**).

בפרסום תמונת החייל שנרצח בלוויית הכיתוב שבצידה הביע הנאשם תמיכה מלאה במעשי אלימות, ברצח ובמאבק מזוין נגד חיילי צה"ל. התמונות חושפות באופן ברור תפיסת עולם ובה הזדהות, תמיכה, אהדה ועידוד למעשי טרור מצד החמאס.

לגבי הרכיב השני - את התמונות לא טמן הנאשם במגירת שולחנו אלא פרסם בפייסבוק וזכה לשיתופים ותגובות. הנאשם הפיץ את התמונות באופן שהיה נגיש לעין כל ובפרט לעיני אלפי חבריו ועוקביו. בפרסום מעין זה, קיימת אפשרות ממשית שהדבר יביא לביצוע מעשה טרור. לא ניתן לקבל את טענתו כי לא עניינה אותה הפגיעה בחיילי צה"ל, וכי "כולם פרסמו אז גם אני פרסמתי" ואת הסברו כי את תמונת החייל פרסם כי "זה מצחיק", והרי פרסם את שחשקה נפשו. על פי תוכן של התמונות כפשוטן, חפצה נפשו של הנאשם בהרג של חיילי צה"ל. הנאשם הביע באמצעות התמונות את דעתו להצדקת מעשי אלימות ופגיעה בחיילי צה"ל כדרך פעולה. אחת התמונות מדגימה ירי מכוון לעבר חייל והשנייה מצדיקה רצח של חייל צה"ל בתוספת קללות כלפיו וכלפי בני משפחתו.

העלאת התמונה לפייסבוק אינה מתבצעת בחלל ריק, אלא במצב של עוינות, התססה ועידוד לפגיעה בחיילים ואף באזרחים. הנאשם לא פעל בבוטה ריקה, והעיד כי רבים נוהגים כמותו, כדבריו - "כולם עושים". לא ניתן לבטל את האפקט המצטבר של פרסומים המוניים אלה כנגד חיילי צה"ל ואת הסיכון האמיתי הטמון בהם. דברי השבח והתמיכה מובילים בסופו של יום לפגיעה בחיילים. קיימת אפשרות ממשית שאדם הנחשף, באופן תדיר, לפרסומי תמיכה ועידוד לפגיעה בחיילים במאבק מזוין, יקום ויעשה מעשה. התמונות מעודדות, מצדיקות וממריצות פעילות עוינת כנגד המדינה, הן מלבנות את האש ומשלהבות את היצרים ובהתסיסן את הצופה המזדהה והתומך יש אפשרות ממשית כי יובילו לעשיית מעשה טרור.

הכרעה

38. לאור כל האמור לעיל שוכנעתי כי הוכחו מעבר לכל ספק סביר שתי העבירות של הסתה למעשה טרור שיוחסו לנאשם בכתב האישום ומשכך הנני מרשיעה אותו בעבירות אלה.

אישום שלישי

39. באישום השלישי מיוחסות לנאשם עבירות של סחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין, עסקה אחרת בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין ועבירה של ניסיון לסחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב2) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

על פי המתואר באישום השלישי, במהלך השנים 2017-2018, במספר מועדים שונים לקח

הנאשם חלק בעסקאות נשק יחד עם מוהנד אבו רג'ב (להלן: "מוהנד").

א. בשנת 2017 העבירו הנאשם ומוהנד חמישה כלי נשק מסוג קרלו לאיאד עוואדה (להלן: "איאד") וזאת בתמורה ל - 12,000, אותם חילקו ביניהם שווה בשווה.

ב. בשנת 2017, העביר איאד למוהנד, בתיווכו של הנאשם, שלושה כלי נשק מסוג קרלו.

ג. ביום 8.2.18 ביקש הנאשם ממוהנד לקנות נשק מסוג קרלו, עקב מחלוקת כספית לא יצא הדבר לפועל.

עובדות שאינן שנויות במחלוקת

40. הנאשם הודה בעדותו באירוע השלישי לפיו ביקש ממוהנד לקנות נשק מסוג קרלו אך העסקה לא יצאה לפועל (פרו' - עמ' 45, ש' 1-7, עמ' 57, ש' 17-18). ההגנה אף ציינה את הודאתו בסיכומיה (פרו' - עמ' 74, ש' 19-20).

גדר המחלוקת

41. המאשימה טענה כי הנאשם ביצע פרט לעסקה השלישית בה הודה גם את שתי העסקאות הנוספות המתוארות באישום זה. הנאשם הודה בהן בהודעתו, לכך יש לצרף תכתובות בנושא הנשק עם מוהנד.

ההגנה טוענת כי הנאשם אינו מכחיש שאכן מסר בחקירותיו אודות אירועים אלה, אלא שעשה כן רק מתוך הלחץ בו היה שרוי במהלך חקירתו בשב"כ. בנוסף, סבר שמכיוון שאמר את הדברים למדובבים, בסברו שהם אסירים ו"דיבר כל מיני שטויות ללא בסיס" מצא לנכון לחזור עליהם בחקירה למרות שלא היו דברי אמת. הנאשם לא קיבל ייעוץ ולא הבין את משמעות דבריו.

הראיות והדין בהן

חקירות הנאשם בשב"כ ובמשטרה

42. הנאשם מסר בהודעותיו במשטרה על עסקאות נשק רבות. גם בנוגע לשלוש העסקאות המצוינות בכתב האישום הודה ולמעשה מסר עליהן מיוזמתו בלא הכוונת החוקרים. הוא סיפר על הקשר שלו "לעולם האמל"ח" ומסר מיוזמתו פרטים רבים על עסקאות רבות.

העסקאות בהן מצאה התביעה להאשימו נלקחו מגרסתו בחקירה.

43. באשר לעסקה הראשונה באישום זה, אמר הנאשם בהודעתו: "תחילת שנת 2017, לא זוכר תאריכים, שהתחלנו אני ואיאד לראות שזה עסק מרוויח התחלנו לסחור בנשק. אז פניתי לבן דוד שלי מצד אמא שמו מוהנד...בקשתי ממנו שיארגן לי רובי קרלו מאולתרים ובזמנו מוהנד הביא לי חמישה רובי קרלו ביחד עלות כל קרלו בערך 2700 ₪. אלה מסרתי אותם לאיאד והוא מכר אותם, לא יודע למי. אני העברתי למוהנד את הכסף שלו ועל זה עשיתי רווח של עשרת אלפים ₪ לערך". כמו כן מקץ חודש חזר הנאשם ולקח שני רובי קרלו ממוהנד ומסר אותם לאיאד תמורת 12,000 ₪. הוא נתן למוהנד 6,000 ₪ ואת השאר השאיר לעצמו (ת/17,

עמ' 3, ש' 12-21).

44. באשר לעסקה השניה באישום זה אמר הנאשם בהודעתו: "...אחרי זה עד לחודש ספטמבר 2017...לקחתי עוד 2 או 3 רובי קרלו ממוהנד ומסרתי אותם לאייד והוא מכר אותם. אני הייתי רק חוליית קשר ולקחתי לי רווח ולא יודע למי אייד מכר את הנשק..." (ת/17, עמ' 3, ש' 22-25).

בעדותו הכחיש הנאשם את שתי העסקאות.

45. הנאשם העיד כי הוא מכיר את אייד כבעלה של בת דודתו והם חברים מספר שנים, לא היה ביניהם כלום פרט לחברות. לדבריו, חשד שאייד קשור לחמאס בגלל הכסף שיש לו. מוהנד הינו בן דודו. הם קרובים ומדברים מידי מספר חודשים (פרו' - עמ' 57, ש' 21-28).

בחקירתו הנגדית שלל הנאשם כל עסקה בנשק עם אייד או מוהנד. אישר שמסר למדובבים ולחוקרים על העסקאות אבל לטענתו זה לא באמת קרה. סתם אמר זאת (פרו' - עמ' 55, ש' 22-29). ב"כ המאשימה הפנתה לחקירה בה סיפק הנאשם פרטים אודות העסקאות, סוג הנשק, עלותו, איזו עסקה צלחה ואיזו לא יצאה אל הפועל (ת/17, עמ' 3, ש' 12-18). הנאשם אישר שאמר את הדברים לחוקריו אלא שבפועל לא ביצע את אותן עסקאות. לדבריו שיקר למדובבים, חשב שהם אסירים ולא ידע שהם חוקרי שב"כ (פרו' - עמ' 55, ש' 30, - עמ' 56, ש' 11). עוד אמר הנאשם כי נתן פרטים שקריים לחוקרים מכיוון שלא רצה להסתבך יותר מדי והפנה אותם לשאול את אייד ומוהנד (פרו' - עמ' 56). באשר לדבריו כי לא עשה עסקה עם מוהנד ואייד הפנתה אותו התובעת לתכתובות פייסבוק עם מוהנד וביקשה את הסברו (ת/35 מעמ' 6). על כך השיב כי היה ניסיון בינו לבין אייד ומוהנד אך לא היתה עסקה. ניסיון לעסקה היה בפעם הראשונה אולי 4-5 ימים טרם מעצרו אך לגבי שאר העסקאות מסר "סתם" פרטים (פרו' - עמ' 57, ש' 8-16).

46. החוקר המכונה אדרי ערך עימות בין הנאשם לאייד בביתו של אייד. שם אמר הנאשם לאייד שלא יעשה בעיות ויסגיר את כלי הנשק מבלי להסתבך (ת/12, פרו' - עמ' 27, ש' 21-26).

קודם לעימות התבקש הנאשם בחקירתו להצביע על הבית של אייד בתצ"א. לחקירה זו צורף תצלום כלי נשק שאותו בטלפון הנייד של הנאשם (ת/10, פרו' - עמ' 27, ש' 27-30).

עד ההגנה אייד

47. אייד העיד כי הנאשם הוא חבר טוב ובן דוד של אשתו (פרו' - עמ' 63, ש' 23-24, עמ' 64, ש' 5-6); לא היו ביניהם מעולם עסקאות בנשק, לא ניסיון סחר ולא סחר (פרו' - עמ' 62, ש' 14-17, עמ' 64, ש' 9-11); הוא אינו מכיר את מוהנד ולא היתה בין השנים 2017-2018 עסקה או סחר בנשק אשר קשורה למוהנד; הכחיש עסקה שעשו עמו הנאשם ומוהנד בתמורה ל-12,000 ₪ (פרו' - עמ' 62, ש' 22-24); הכחיש שבשנת 2017 העביר למוהנד באמצעות הנאשם 3 כלי נשק מסוג קרלו. עד עכשיו אינו יודע מי זה מוהנד (פרו' - עמ' 62, ש' 25-26).

מאשר שטרם מעצרו של הנאשם הגיעו לביתו הנאשם ואחמד רג'וב. בתחילה אמר אייד שרצונם היה לקנות נשק אבל לבסוף לא קנו ובהמשך אמר שאחמד הוא שרצה לקנות נשק עבור משהו אחר (פרו' - עמ' 62, ש' 27 - עמ' 27).

63, ש' 5).

כאשר נשאל על כתב אישום שהוגש נגדו אשר ייחס לו סחר בנשק עם הנאשם השיב כי לפני שנתיים או יותר, אינו זוכר, הוא שאל את הנאשם על נשק, "היה דיבור" על נשק אך לא קרה כלום (פרו' - עמ' 64, ש' 20-31).

איאד אישר כי היה עימות בין הנאשם לביןו בביתו של איאד (ת/12). באותה הזדמנות אמר לו הנאשם להחזיר את כלי הנשק. לדבריו הכוונה לנשק שראה הנאשם בביתו כאשר היה אצלו עם אחמד כיום יומיים לפני שהנאשם נעצר; אף פעם לא היתה עסקת נשק בינו לבין הנאשם (פרו' - עמ' 63, ש' 10-20).

ההתכתבויות עם מוהנד

48. תמיכה נוספת לדברי הנאשם בחקירותיו נמצאת בהתכתבויות הרבות עם מוהנד מהן עולה כי השניים מרבים לשוחח בעניין אמל"ח (ת/35).

דין

49. הנאשם מסר בהודעתו אמירות מפורשות אודות העסקאות המפורטות לעיל. הוא מסר מועד כללי, שמות שותפיו, סוג הנשק, מספר כלי הנשק וסכומי כסף. בעדותו בפני אישר שאכן אמר את הדברים אך טען כי אין בהם אמת. לדבריו מסר אמירות אלה בשל הלחץ בו היה נתון במהלך חקירתו ובגלל שדיבר שטויות עם המדובבים, עליהן חזר בחקירותיו. לא מצאתי ממש בטענותיו אלה. ההגנה לא סיפקה הסבר סביר, בנסיבות עניין זה, לכך שהנאשם יאמר דברים שקריים לחוקריו, דברים מפלילים אשר מסבכים אותו, לבד אם מדובר באמת. הפרטים שמסר נמסרו תוך תיאור עיסוקו הרב של הנאשם בנושא האמל"ח ומחזקים את אמינות תוכנם. בעניין הלחץ בחקירה ואי התייעצות עם עורך דין, נתתי דעתי לעניין זה בהכרעה שעניינה האישום הראשון שם התייחסתי לטענותיו אלה ומצאתי לדחות.

החוקרים העידו כי הנאשם שיתף פעולה החל מהרגע הראשון. גם מקריאת ההודעות ניכר שיתוף פעולה. תמיכה מסוימת להודאותיו ניתן למצוא בדברי איאד אשר דחה בעדותו כל קשר לעסקאות נשק עם הנאשם אך הודה לבסוף בחקירה נגדית כי לפני כשנתיים "היה דיבור" בינו לבין הנאשם בעניין נשק. תמיכה נוספת נמצאת בהתכתבויות עם מוהנד בנושאי אמל"ח (ת/35).

בעניין העסקה השניה שעניינה תיווכו של הנאשם בהעברת שלושה כלי נשק מאיאד למוהנד אמר הנאשם בחקירתו כי "לקחתי עוד 2 או 3 רובי קרלו...". צודקת התובעת כי הנאשם לא הואשם בכל העולה מן העסקאות שתיאר בהודעתו, עם זאת לא אוכל להתעלם מהעובדה כי לא זכר אם מדובר ב-2 או 3 כלי נשק. משנכתב האישום על פי הודעתו, מן הדין להקל עמו ולקבוע כי בעסקה זו יש מקום להרשיעו בעסקה ב-2 כלי נשק בלבד.

הכרעה

50. לאור כל האמור לעיל שוכנעתי כי הוכחו מעבר לכל ספק סביר עבירות של סחר בנשק וניסיון סחר בנשק וכן בעבירה של ביצוע עסקה אחרת בנשק לגבי שני כלי נשק מסוג קרלו ולפיכך הנני מרשיעה את הנאשם בעבירות אלה.

אישום רביעי

51. באישום הרביעי מיוחסת לנאשם עבירה של ניסיון לסחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין. על פי המתואר בכתב האישום הנאשם פנה במסגרת אל אייהם ג'רארעה (להלן: "אייהם") וביקש ממנו לרכוש 2 כלי נשק מסוג קרלו. בהמשך עדכן את אייהם כי יש ברשותו 4,000 ₪ עבור כל נשק, כדרישתו לביצוע העסקה. לבסוף לא הצליח אייהם להשיג את כלי הנשק והעסקה לא יצאה אל הפועל.

52. במענה לכתב האישום כפר הנאשם באישום זה אך בסיכומיה הודיעה באת כוחו כי הנאשם הודה באישום זה בעדותו (סיכומי ההגנה, פרו' - עמ' 72, ש' 3-1).

בחקירותיו מסר הנאשם על עסקה זו (ת/4, ס' 43, אירוע רביעי, ת/9, עמ' 3, ש' 31-41, ת/13, ס' 18, ת/36, מעמוד 11 תכתובות פייסבוק עם אייהם). בעדותו אישר את העסקה (פרו' - עמ' 57, ש' 30 - עמ' 58 ש'21).

הכרעה

53. לאור כל האמור לעיל שוכנעתי כי הוכחו מעבר לכל ספק סביר עבירה של ניסיון לסחר בנשק ולפיכך אני מרשיעה את הנאשם בעבירה זו.

סוף דבר

54. לאור כל האמור לעיל, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הוכחו העבירות הבאות והנני מרשיעה את הנאשם בהן:

מגע עם סוכן חוץ - עבירה לפי סעיף 114 (א) לחוק העונשין.

מתן שירות - עבירה לפי סעיף 23 לחוק המאבק בטרור.

שתי עבירות של הסתה למעשה טרור - עבירה לפי סעיף 24 (ב)(2) לחוק המאבק בטרור.

סחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין.

עסקה אחרת בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין.

שתי עבירות. של ניסיון לסחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב2) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשע"ט, 30 אפריל 2019, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד נטלי חגי, ב"כ
הנאשם עו"ד אימני איברהים והנאשם אשר הובא על ידי שב"ס.

חתימה